

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Incitamenta

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§.I. Excellentia virtutis est summa.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55553)

acquirendæ instrumentum sit, meritò illa in fronte illius agminis collocatur, quod ad expugnandam hac in re, profligandamque voluntatis inertiam in aciem educimus. Itaque ob oculos ponam I. virtutis solidæ eminentem excellentiam; II. hujus fidei cum vita nostra enormem discrepantiam.

§. I.

Virtutis solidæ eminentis excellentia est.

f.
Summam
hanc esse
probat
judicium
DEL.

I. Cùm res mihi cum Christianis sit, qui cernuo assensu ultro fatentur, Supremum Numen ob infinitam omnium perfectissimamque notitiam errare, aut decipi neutiquam posse; certior à me regula, qua virtutis solidæ eminentiam dimetiamur, assignari nequit quàm hoc ipsum falli nescium adorandæ Divinitatis judicium. Cùm enim teste Psalmographo *judicia Domini vera, ipsaque equitas sint*, (b) tanti res necessariò valet, quanti Æterna Sapientissimaque illa
Mens

(b) Psal, 18. v. 10. & Psal, 118. v. 75.

Mens eandem valere judicat. Quod illa aliis omnibus præfert, id evidenter cunctis dotibus est anteferendum: quod ea primo loco reponit, id certò excellentissimum est. Ex his sequitur, perfectionem Christianam illud in æstimatione humana fastigium mereri, non quod insaniens mundus eidem delirando tribuit, sed ad quod illa Divini Senatûs consulto jure sublimatur. Ad hoc inconcussæ veritatis scutum quis nisi pertinax Atheus dissentiens caput allidat?

Jacto proin hoc fundamento, attenti jam ex Sacro Codice percipiamus, quænam igitur falli nescius ac omnia pervidens DEUS de probitatis excellentia foveat sensa? ut inde hujus pretium agnoscere, dignitatem æstimare, pulchritudinem diligere, aliisque omnibus præhabere discamus. Itaque *ô terra, terra, terra, quæ juxta intuitum hominum judicas*, (c) *audi sermonem Domini!* en! *hec dicit Dominus* (d) per Salomonem: *melior est*

A 3

acqui-

(c) 1. Reg. 16. v. 7. (d) Jerem. 22. v. 29.

acquisitio ejus (scilicet sapientiæ ; hoc enim nomine ab eo vera pietas insignitur) negotiatione argenti , & auri : pretiosior est cunctis opibus : & omnia , qua desiderantur , huic non valent comparari. Lignum vitæ est his , qui apprehendunt eam : & qui tenuerit eam , beatus ; (e) infinitus enim est thesaurus hominibus. (f) hæc ille. Jam verò si ita est , ergo (sequelæ firmitatem expendite) ergo omne aurum in comparatione illius arena est exigua , & tanquam lutum æstimandum est argentum in conspectu illius. Ergo regnis & sedibus est præponenda : & divitiæ nihil ducenda sunt in comparatione illius : nec lapis pretiosus illi est comparandus. (g) Divinis hisce oraculis quis contradicat ? tam legitimæ conclusionis quis evidentiam inficietur ?

Præterea hæc dicit Dominus per Jeremiam Prophetam : non gloriatur sapiens in sapientia sua , & non gloriatur fortis in fortitudine sua , & non gloriatur

---

(e) Prov. 3. v. 14. & 18. (f) Sap. 7. v. 14. (g) Sap. 7. v. 8. & 9.

tur dives in divitiis suis: sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire, & nosse me. (h) Ergo practica sui Dei que notitia, in qua virtus posita est, omnibus mundi thesauris, cunctis heroum viribus, omni regum potentia, carnis prudentia profanaeque doctrinae ingenti intervallo est anteferenda; utpote qua sola suppeditat genuinae materiam gloriae. Quis sanæ mentis id neget? quis affirmanti hæc Spiritui Sancto pervicaci dissensu refragetur?

Quin imò (moderante linguam Numine) rem amplius exaggerat Gentium Doctor Paulus, hæc ad Corinthios scribens: *si linguis hominum loquar & angelorum: & si habuero prophetiam, & noverim mysteria omnia & omnem scientiam: & si habuero fidem, ita ut montes transferam; charitatem autem (quæ perfectionis initium primusque gradus est) non habuero, nihil sum, nihil mihi prodest: factus sum velut aes sonans, & cymbalum tinniens.* (i)

A 4

hæc

(h) Jerem. 9. v. 23. (i) 1. Cor. 13. v. 1. & seq.

hæc Apostolus. Jam verò si donum vaticinationum, linguarum, miraculorum, infusaque omnium intelligentia, quæ tamen opinione nostra bonorum præstantissima sunt, cœli iudicio nihil sunt, collata vel minimo gratiæ immanentis gradui, qui tamen genuinæ probitatis non nisi principium est; quid erunt reliquæ naturales prærogativæ, compositæ innumeris gratiæ ejusdem gradibus, quos in anima virtus perfecta supponit? Et his auditis reperire sic aliquem, qui hæsitanti animo dubitare, vel omnino inficias ire ausit, omnes naturæ, fortunæ, ingeniique decora ac ornamenta pietati solidæ immensa intercapedine posthabenda, ducendaque posterius esse?

Absit tanta intellectûs pervicacia, tamque amens voluntatis protervia. Cœlum intonuit: ergo paveat terra. Veritas locuta est: ergo fileat error. Loquentis infinita majestas cæcam exigit fidem. Taceat proin mundus, cedat ratio, pereat *sapientia seculi*, (1)

&

---

(1) 1. Cor. 2. v. 6.

& cœlesti effato subdola obgannire desistat. Excellens est sanctitatis præstantia: id dicit DEUS. Huic comparatæ dotes reliquæ nihilô minus sunt: id asserit DEUS; & quidem Sapientissimus æquè ac verax DEUS. Ergo talem eam esse, qualem judicat DEUS, cernuo assensu *omnis lingua confiteatur cœlestium, terrestrium & infernorum.* (m) Certè si nullum alium suppeteret argumentum, hoc dogma nobis virtutisq̃ue eminentiam persuadendi, sufficeret sola hæc certissimi Numinis id attestantis autoritas, & divinum de ea iudicium, omni humano infinitè præhabendum.

At verò suam hanc de sanctitudinis sublimitate existimationem Supremus Moderator orbis non tantùm verbis prodidit, sed etiam factis iisq̃ue plurimis demonstravit. Solùm aliqua ex his delibassè sufficiat. Agite! mentis oculos in hoc Universi theatrum defigamus, in eoq̃ue intueamur hîc Salomonem & Jobum: ibi Epulonem

A 5

&

(m) Eph. 2. v. 10. & 11.

& Lazarum: illinc Herodem & Joannem. ô quanta in his paribus disparitas! ô quàm discrepans in cœlo de iis opinio! *Salomon magnificatus est super omnes reges terræ divitiis & sapientia*; (n) contrà verò *Job, percussus ulcere pessimo à planta pedis usque ad verticem ejus, testa saniem radebat, sedens in sterquilinio.* (o) *Dives Epulo induebatur purpura & byssò, & epulabatur quotidie splendide*; contrà verò *mendicus Lazarus jacebat ad januam ejus, ulceribus plenus, cupiens saturari de micis.* (p) *Herodes vestitus veste regia, & sedens pro tribunali, audivit populum sibi acclamantem: DEI voces & non hominis*; (q) contrà verò *Joannem, qui venit neque manducans, neque bibens, (r) tenuit, alligavit, & decollavit in carcere.* (s) ô quanta hæc differentia!

Illi summa habilitate ornati, potentia suffulti, opibusque ditati, velut
toti-

(n) 3. Reg. 10. v. 23. (o) Job. 2. v. 7. & 8. (p) Luc. 16. v. 19. & seq. (q) Act. 12. v. 21. & seq. (r) Matth. 11. v. 19. (s) Matth. 14. v. 3. & 11.

totidem soles in omnium oculis sublimes splendebant. Hi verò, licet sanctitate præstantes, tamen cunctis despecti, pauperes, miseri, sortis erant orbisque ludibrium. Hominum sensa si attendamus, nihil illis grandius: his abjectius nihil. Salomonis Sapientia, Epulonis abundantia, Herodis gloria, eorum sententiâ meritò adulanti errore super astra ferebantur. Contrà verò patientia Jobi, tolerantia Lazari, constantia Joannis jure infra lutum superbo calce deprimebatur. Hæc mundi de posteriorum virtute, & priorum naturalibus donis opinio fuerat.

At verò ô ! quàm aliter de his senserat DEUS. Audite ô mortales! divinumque de his judicium proni adorate. En ! in illa cœlesti curia Salomon malus, (t) Epulo stultus, (u) Herodes verò vulpes audiit : (x) ille à DEO abjectus, (y) iste *in inferno sepultus*, (z) hic *consumptus à vermibus*

(t) 3. Reg. 11. v. 4. (u) Luc. 12. v. 20.
 (x) Luc. 13. v. 32. (y) 3. Reg. 11. v. 11.
 (z) Luc. 16. v. 22.

bus exspiravit: (aa) omnes tres cum sua omni facundia, majestate, opulentia, rerumque noticia minimi in regno cœlorum, imò nulli habebantur. Contrà verò Job *homo simplex & rectus*: (bb) Lazarus angelorum ocellus: (cc) Joannes *major inter natos mulierum, & plus quàm Propheta* (dd) æquissimo rerum Judici erat. Illi *benedixit Dominus*: (ee) iste *in sinum Abraha* est deportatus: (ff) hic martyrii corona redimitus. (gg) Omnes tres cum suis ulceribus, egestate, vinculis & ærumnis in oculis S. S. Triadis fulgebant quasi splendor firmamenti, & quasi stella in perpetuas aternitates. (hh) Nempe quantum distat Ortus ab Occidente: (ii) quantum differt lux à tenebris; (ll) tantum judicio Numinis solida virtus super omnia naturæ decora, fortunæ bona, mentisque ornamenta exstat, eminent, excellitque.

Conii-

-
- (aa) Act. 12. v. 23. (bb) Job. 1. v. 8.
 (cc) Luc. 16. v. 22. (dd) Matth. 11. v. 9.
 & 11. (ee) Job. 42. v. 12. (ff) Luc. 16. v. 22.
 (gg) Marc. 6. v. 29. (hh) Dan. 12. v. 3.
 (ii) Pſal. 102. v. 12. (ll) Ecclæ. 2. v. 13.

Coniice in unum eundemque hominem omnem Solonis prudentiam, Aristotelis philosophiam, mathesin Euclidis, Ciceronis rhetoricam. Finge eundem aulicarum artium mundi que dogmatum apprimè peritum, omni ad omnia habilitate supremo gradu excellere; atque ex inverso Amaltheæ cornu, opes & honores, peda & mytras, sceptræ & coronas largiter in eundem divite pluvia effundi; nihilominus probitate si careat, in conspectu Domini est *miser & miserabilis, & pauper & cæcus, & nudus.* (mm) Contrà verò, licèt cum Moyse balbus, cum Tobia cæcus, cum Ignatio claudus, cum Hermanno paralyticus forès: licèt cum Francisco pauper, cum Isidoro ignobilis, cum Wendelino literarum rudis esses; pietate si polleas, in illa curia aurum, gemma, sidus es: amicus Christi, filius DEI, hæres coeli es. Sola hæc gratum te Numini acceptumque reddit; sola hæc illa clavis aurea est, qua animæ ad intimum Sponsi conclave janua panditur.

Hujus

Hujus veritatis luculentum nobis documentum Lucifer est. Is teste Ezechiele (nn) *signaculum similitudinis, plenus sapientia & perfectus decore in deliciis paradisi fuerat: omnis lapis pretiosus operimentum ejus: aurum erat opus decoris ejus: Cherub extentus, & positus in monte sancto, in medio lapidum ignitorum* is fuerat. Et tamen vix sanctitatem superbo ausu à se abiecerat; cum mox *rudentibus inferni è cœlo detractus, in tartarum traditus est, æternum cruciandus.* (oo) Omnis ejus intelligentia, decor, habilitas ac naturalis perfectio vindex justitiæ fulmen nec momento morari poterant. Quin imò cum omnibus suis naturæ dotibus miser modò & vilis diabolus est; quas DEUS etiam rebeli & damnato reliquit, ut orbi palam faceret, quàm nihili hæc omnia (sanctitudine viduata si sint) à Divino Senatu fiant. Et hinc illa non rarò prodigè conferuntur etiam *reversis ad vomitum canibus, etiam suis in volutabro lutis:* (pp) id est

---

(nn) Ezech. 28. v. 12. & seq. (oo) 2. Petr. 2. v. 4. (pp) Ibid. v. 22.

est hominibus, qui vivunt *sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.* (qq) ut inde discamus, quàm nullius momenti in lance Sanctuarii hæc omnia sint, nisi focia virtus eis pondus addiderit. ut intelligamus, quàm magna intercapedine genuina probitas hæc additamenta excedat; & quàm vera sit illa Thomæ à Kempis sententia: *melior est humilis rusticus, qui D E O servit, quàm superbus Philosophus, qui se neglecto cursum cæli considerat.* (rr)

O ! igitur quis mihi det, ut exarentur stilo ferreo, & plumbi lamina sculptantur in silice (ss) cordis nostri gemmea illa Sacræ Paginæ verba: *quod hominibus altum est, abominatio est apud DEUM.* (tt) item: *sapientia hujus mundi stultitia est apud DEUM.* (uu) Offensa cedro digna! quia ex illo volumine excerpta, quod Apocalypticus Vates *septem sigillis signatum vidit.* (xx) **Aures proin arrigite, quicumque sanctimo-**

(qq) Psal. 31. v. 9. (rr) l. i. c. 2. n. 1.
 (ss) Job. 19. v. 23. & 24. (tt) Luc. 16. v. 15.
 (uu) 1. Cor. 4. v. 19. (xx) Apoc. 5. v. 1.

Etimoniae excelsitatem terrestri decem-
 peda metimini, & profundè animis
 coeleste hoc oraculum immittite. En!
 quod vobis altum, grande & excel-
 lens est, id apud DEUM non solum
 vile, modicum, nihil: sed *abominatio*,
 sed *stultitia est*. Ita est, ô inanes va-
 nitatum aucupes! apud DEUM opum
 jactantia abominatio est: vana nomi-
 nis gloria abominatio est: superba re-
 rum notitia abominatio est: aulica
 calliditas, mundana dexteritas, astuta
 insinuandi se, magnificandi que peri-
 tia eidem stultitia est. Sola probitas
 acceptum ei sacrificium est. Solum
 illi sunt *beati*, qui *mundo corde*, *pau-*
peres spiritu, *mites*, *pacifici*, *miseri-*
cor-des esuriunt, & *sitiunt justitiam*. (yy)
 Quod probrosum nobis, abjectum, &
 miserum est, id aeternae Mentis decreto
 gloriosum, felix, eminens est. Et hoc
 fidei dogma est, cui aequè parum re-
 fragari, ac Trinitatis mysterium in-
 ficiari licet. Ad hæc jam quis ani-
 mo sensus?

O Do-

(yy) Matth. s. v. 3. & seq.

O Domine! magnificus in sanctitate,
 (22) ah! quis alius mihi quam pudoris erit, & timoris? pudoris ob culpam: timoris ob poenam. Si enim hæc non credidero, hæreticus sum, fidei Quæsitibus extradendus; si verò credidero, nec tamen veriora de virtutis sublimitate sensero, amentis proterviæ reus sum, injectis merito vinculis castigandus. Ut ergo utrumque propitio sidere avertas malum, da, ut tuo huic de sanctitudine iudicio formula fide submittam meum.

II. Præterea eminentem pietatis II.
 excellentiam esse, ipse Christus vitæ ^{Exem-}
 exemplo demonstrat. Ideo enim in ^{plum}
 stabulo nasci, in latebris vivere, in ^{Christi.}
 furcam agi, & mori atroces inter cruciatus voluit, ut nos solidam virtutem omnibus aliis naturalibus donis anteferre doceret. Nam certum est, æternum Patrem omnia naturæ ornamenta in Servatorem nostrum plena manu congeßisse; huncque omnes angelos & mortales collectim sumptos perspicacia,

Pars III.

B

cacia,

---

 (22) Exod. 15. v. 11.

cacia, habilitate, ingenio & sapientia immensum superasse. Quis ergo non judicasset, eundem initio statim sui in mundum adventus virili statura praeditum, orbis athenaë, marium emporia, judicum tribunalia, principumque palatia constanti gyro lustraturum, ut diffusis ibidem scientiarum & facundiæ, æquitatis & prudentiæ radiis errores depelleret, mores corrigeret, jus induceret, scelusque profligaret; ut hac ratione novi Messiae nomen (tubam inflante fama) per omnes latè oras laudum encomiis celebraretur.

Et en! non solum infans in medio brutorum, in caulæ latibulo, aëris inclementiæ expositus, omnium egens, extra patriam nascitur; sed etiam adultior in humili officina potiore vitam partem ignotus, vilis, abjectus delitescit: fabri filius fabrilis tractat, & domus pauperulæ assiduus custos est & servus, *obediente DEO voci hominis:* (aaa) & erat subditus illis. (bbb) O
por-

(aaa) Josue 10. v. 14. (bbb) Luc. 2. v. 51.

portentum, ipsis etiam Cœlitibus obstupescendum! Verbum vagit, Sapientia balbutit, Fortitudo *primam vocem similem omnibus emittit, plorans.* (ccc) Illæ orbis creatrices manus pavimentum verrunt, scutellas lavant, segmenta colligunt. Ille, *qui appendit tribus digitis molem terræ, & librat montes & colles in statera,* (ddd) ligna dolat, fecat, glutinat.

O Superi! illud eloquentiæ miraculum elingue filet: illa artium cyclopædia tenebris sepulta jacet: illi scientiæ linguarumque thesauri altè defossi latent; & quidem tot lustris, triginta omnino annis defossi latent. Hæcque omnia ideo agit missus è cœlo Magister, ut majorem nobis de perfectionis excellentia æstimationem instillaret: ut falsam illam nobis ideam eximeret, quam de collatis à natura donis cum virtutis præjudicio fovemus: ut suo nos exemplo doceret, omnem nominis existimationem, omnem talentorum jactantiam, ac pedisequas

B 2

com-

(ccc) Sap. 7. v. 3. (ddd) Isa. 40. v. 12.

commoditates minimo pietatis actui, qui clam omnibus in orbis angulo à pia quapiam anima exercetur, ingenti intervallo posthabendas esse.

Et certè qui post practicam ejusmodi lectionem & exemplar tam vivum tamen adhuc ob nativas dotes suspici, aliisque præferri exoptat; qui istas inanitates magni facit, & præ sanctitate miratur, expetit, & prensat; is enimvero vel non credit, Christum ista egisse: vel malè eum hæc egisse judicat. Nam fateri, eundem hæc bene sanctèque fecisse, & quidem, ut nos illum imitemur, fecisse; hæc, inquam, palam profiteri, & tamen adhuc virtuti solidæ ante reliquas naturales prærogativas principatum negare; quin & despectui eam, vel saltem neglectui habere; id profectò insignis dementiæ & dementis malitiæ indicium est.

Verùm ut de hac veritate ampliùs convincamur, oculos in Calvariæ cli-
vum conjiciamus; & postquam ibi-
dem

dem illud mare dolorum, illos profusi sanguinis rivos, illam plagarum copiam ac atrocitatem meditatè contemplati sumus, in finem inquiramus, ob quem unigena DEI Filius tot intervulnera & ignominias, tribus clavis suffixus, duos inter latrones medius exspirare voluerit? Ah! respondet Apostolus, ad Titum scribens: *dedit semetipsum pro nobis, ut mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum.* (eee) Ita est, reponunt *amarè flentes angeli pacis*: (fff) tam immannia insons passus est, non ut homines divitiis, honoribus, commodis cumularet: non ut eos naturæ dotibus ditaret: non ut facundiæ fama, acuminis acie, doctrinæ eminentia ac mira habilitate exornaret; sed ut genuinam probitatem, mundi contemptum, & ærumnarum amorem eis commendaret, imprimeret, & inculcasset: ut mortales vel unicum etiam minimum cœleste donum cunctis naturalibus ornamentis, unum in cumulum conjectis, nil hæsitando discerent anteferre.

B 3

Hic

(eee) Tit. 2, v. 12. & 14. (fff) Isa. 33. v. 7.

Hic ergo jam adeste, quicumque dicitis malum bonum, & dulce in amarum ponitis: (ggg) qui spuria vanitatum luce excæcati, ejusmodi fortis ac animi decora lunato poplite adoratis; hic, inquam, adeste, & hac crucis mensura veræ pietatis super terrena hæc excelsitatem metimini. Audite Divinum Servatorem infami è stipite penfilem morienti voce nobis inclamantem: *discite à me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia & invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, & mortuos suscitare; sed quoniam mitis sum, & humilis corde;* (hhh) sed discite à me veram solidamque virtutem, quam ut vos docerem, tot cruciatus & injurias pertuli, sanguinem omnem vitamque profudi. en! *exemplum dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis.* (iii)

Ex his modò quid concludam, percipite. Ergo vel Christus ineptum egit mercatorem pro re, nostra opinione

---

(ggg) Isa. 5. v. 20. (hhh) August. Serm. 10. de Verbis Domini. (iii) Joan. 13. v. 15.

nione, tam vili rem infinitè pretiosam, cruorem scilicet & animam, expendendo: vel perfectio omnino magnum, præstans, excellens, & reliquis rebus creatis eminenter sublimius bonum est. Ergo cùm mundus oppositum asserat, alterutrum decipi necessarium est. Ita est: aut Christum, aut mundum falli manifestum est. Christum hallucinari Divinitas vetat. Ergo mundum errare ratio dicitur. Conclusio evidens est. Ergo vel stulti sumus, hoc Christi exemplum adorando: vel impii, huic contraria sentiendo. Age jam ô anima! ad crucis pedem hic stans delibera, hasque consecutiones, amoto glaucomate, prudens expende. Nam argumenti vis clara, vehementis, & efficax est. Aut huic quid oppones?

O mi Jesu! quid opponam? evidentiæ rei vel ab invito assensum extorquet. Errat enimvero, ah! errat, & toto cœlo aberrat hominum mendax de sanctitate iudicium. Ah! nil magnum, nil altum, nil pretio dig-

num, nisi quod tale est apud DEUM. Numinis *judicium*, tuumque *exemplum* gemina sunt fundamenta, quibus incomprehensa perfectionis sublimitas luculenter demonstratur. Credo proin, summam esse virtutis solidæ excellentiam, eamque omnia ingenii & fortunæ dona eminenti intervallo superare. Credo minimam illustrationem supernam profanas omnes scientias, unicum pietatis actum naturales cunctas dotes, tenuem gratiæ radium omnes orbis thesauros, infimum gloriæ gradum omnes mundi honores ingenti intercapedine vincere, transcendereque. Hæc, inquam, firmiter ac indubitatè credo, quia Tu ò Summa Veritas! id nobis divino admonitu manifestasti. Sed *adjuva incredulitatem meam!* (III) quàm enim debilis ea vacillet, dum ejus praxis urget, ipse è cœlo cernis, ac tristis experientia nemini non palam facit. Ergo potenti dextera infirmo succurre, & da, *ut adjungam fidei recte vitam rectam, teque confitear & verbis*

(III) Marc, 9. v. 24.

*& factis: verbis quidem, vera dicendo;
factis verò, sanctè vivendo. (mmm)*

§. II.

*Hujus fidei cum vita nostra
enormis discrepantia est.*

I. **E**Quidem non adeò repugnanter credimus, quæ de virtutis excellentia sacrae Paginae memorant. I. Id patet ab inductione.
Æstimamus illius dignitatem, pulchritudinem admiramur, necessitatem extollimus, utilitatem commendamus, felicitatem demum & gloriam ardentibus votis exoptamus. Fatemur, perfectionem esse illud in Evangelio celebratum drachma deperditum, illud margariton pretiosum, illum thesaurum absconditum omni impenso labore & sumptu quærendum, emendum, effodiendum. Ultro concedimus, omnes reliquas naturæ prærogativas illi collatas, non secus ac stellas Soli compositas, nebulae instar evanescere.

B 5

Quia

(mmm) August, Serm. 137. de tempore.